

Sub semnul destinului

(continuare din numărul trecut) aproape identic cu cel de la dus. Doar la Iași, în așteptarea

La această manifestare au mai fost prezenți și alți artiști plini de talent. Dacă nu am reținut toate numele sau dacă pe unii i-am omis, nu a fost intenționat. Toți au avut prestații remarcabile. Cu siguranță, anul viitor voi participa din nou și voi avea ocazia să îi cunosc mai îndeaproape.

Cele trei ore cât a durat festivitatea de premiere au trecut pe nesimțite. Nu ne mai rămăneau decât treizeci de minute pentru a ne face intrarea în sala unde urma să aibă loc Balul Poeților. Sunt, în general, o persoană foarte punctuală, așa că mi-am făcut apariția cu cinci minute înainte de ora stabilită. Văzând mesele deja ocupate, am realizat că toți participanții înscriși pentru bal nu pierduseră niciun moment.

Nu cunoșteam pe nimeni; abia dacă schimbam câteva cuvinte cu cei doi organizatori. Mesele erau frumos decorate și pline de bucate, ca la mama acasă. Cred că nu am apucat să gust mai mult de șapte feluri, deși erau peste douăzeci. Atmosfera de sărbătoare s-a instalat rapid: s-a cântat, s-a recitat, s-a răs, s-a dansat, s-au oferit cărți cu dedicații și am avut chiar bucuria ca unul dintre poeți să-mi cânte, în mod special, un cântec în limba franceză.

De când am plecat din țară, nu mai dansasem decât la Arad, în 2018, la premiera piesei mele de teatru „Moștenirea”, an în care am organizat deja un schimb cultural franco-român. Atunci am dansat două ore fără să mă opresc. În seara balului am dansat aproape patru ore, cu mici pauze, și am realizat cu bucurie că nu uitasem nimic din frumoasele noastre dansuri tradiționale.

Am pierdut însă câteva dansuri, pentru că, împreună cu jurnalista Doina Guriță, rămasă la Iași, am dialogat mai bine de jumătate de oră, trimițându-i fotografiile și filmări. M-am retras înainte de miezul nopții. Puțin ai observat plecarea mea; pentru ei, sărbătoarea era în toi.

M-am schimbat, mi-am luat paltonul și ghețele și am făcut o plimbare de aproape două ore prin parc. Cred că am reușit să dorm doar vreo trei ore. Când am părăsit hotelul, am făcut-o cu pași de pisică, pentru că era cufundat într-o tăcere glacială, asemenea gerului de afară. Îmi părea rău că nu mi-am luat rămas-bun de la minunata doamnă Veronica Simionica Hasanaș.

Știind că în acea zi urmau să fie vizitate celebrele crame de vin, mi-am spus că, spre seară, după ce voi ajunge la Bârlad, la nora mea, îi voi da telefon pentru a-i mulțumi pentru frumoasa organizare și pentru munca depusă. Însă nu a mai fost nevoie: era chiar la recepție. Bucuria revederii a fost reciprocă. Mi-a mărturisit că, știindu-mi numele, intenționa să-mi trimită un mesaj în acea seară. Un mesaj pentru ce? Pentru a mă felicita pentru mine însămi, pentru ceea ce sunt.

Înainte de a ne despărți, cu promisiunea de a ne revedea, probabil la festivalul pe care intenționez să îl organizez în Franța, am imortalizat momentul prin câteva fotografii. Taxiul meu mă aștepta deja, așa că m-am grăbit să urc, iar ea a rămas lângă mașina lor. Din curba care urca spre oraș am văzut-o făcându-mi încă semn.

Drumul de întoarcere a decurs fără incidente,

EMINESCU... E GRAIUL ROMÂNESC

Ediția a III-a, Chișinău / Republica Moldova

Interpreți ai sufletului românesc

La mulți ani 2026!

Invitat de onoare:
Valentin Uzun

Adriana Spunci

Ștefanel Pleșca

Ospete ales
Florentina Danu

Invitat special:
Oxana Mardare

Oleg Spînu

Veronica Cozmea și Mariana Malcutu

Carlos Rosca

Viorica Câmpeanu Laureat European Award for Cultural Activities

tenului, am vrut să cumpăr o sticlă de apă și un corn de la unul dintre chioșcurile din fața biroului de bagaje. Doi adolescenți de aproximativ șaisprezece ani, care aveau patru sticle de băuturi așezate pe un suport din plastic, auzindu-mă vorbind la telefon în franceză, s-au repezit asupra mea. Unul a încercat să-mi smulgă geanta de pe umăr, iar celălalt s-a aruncat pe valiză ca pe o sanie.

Le-am vorbit românește. Au fost luați prin surprindere, s-au retras câțiva pași, dar au început să mă insulte. Lumea trecea nepăsătoare, ca și cum nu ar fi văzut sau auzit nimic. I-am amenințat că incidentul nu se va termina ușor și că voi anunța poliția. Nu știam atunci de existența numărului 112; altfel aș fi rămas acolo să îi aștept.

M-am îndreptat spre gară și am văzut o mașină de poliție. Un domn îmbrăcat în uniformă tocmai își punea telefonul în mașină și își aprindea o țigară. I-am explicat situația. Mi-a spus să intru în gară, să ies pe partea dinspre linie, să fac stânga și să caut biroul poliției feroviare.

Ușa era închisă. Am văzut un număr de telefon, l-am format, iar după câteva momente ușa s-a deschis. Mi-au ascultat povestea, mi-au spus că vor trimite pe cineva și că pot să-mi continui liniștită drumul.

M-am întors la locul unde fusesem agresată. Nici urmă de cei doi adolescenți. Am privit spre locul unde îl văzusem pe polițistul de mai devreme, fumând liniștit, în timp ce dintr-o ușă ieșea un alt agent. Nu am mai avut timp să caut răspunsuri. Mai aveam doar opt minute pentru a traversa gara și a ajunge la linia trei.

Am plecat spre Bârlad cu un gust amar, însă știam că odată ajunsă la destinație atmosfera va deveni mai plăcută și plină de căldură, datorită revederii cu nora mea. Îmi pot imagina ce vor gândi unii cititori: „O soacră nerăbdătoare să-și întâlnească nora?!” Poate vor crede că nu sunt în toate mințile. Dragii mei cititori, sunt foarte bine. Nora sau ginerele sunt și ei, la rândul lor, tot copiii noștri!

Pe data de 12 eram așteptată la Vaslui. Primul drum a fost la domnul Marin V. Dumitru, o întâlnire pe care o aștept cu bucurie și nerăbdare de fiecare dată. Am stat doar vreo două ore, pentru că eram așteptată la Biblioteca „Nicolae Milescu Spătarul” de către doamna bibliotecar Liliana Moga. Întâlnirea era programată de câteva luni bune. Mă aștepta cu nerăbdare pentru a-mi pune autografele pe cărțile mele aflate în bibliotecă. Întrevederea noastră nu putea dura mai mult de o oră, deoarece eram așteptată la o ședință UZPR.

La această manifestare au fost prezenți și alți artiști talentați. Dacă nu am reținut toate numele sau dacă pe unii i-am omis, nu a fost intenționat. Fiecare dintre ei a avut prestații remarcabile, iar atmosfera a fost cu adevărat inspirațională. Sunt convinsă că, anul viitor, voi participa din nou și voi avea astfel ocazia să îi cunosc mai îndeaproape.

(Continuarea în numărul viitor)
Viorica Câmpeanu Laurent

DIN PUBLICAȚIILE COLABORATORILOR

ILIE SEREDIUC

TARA SOARELUI DE LA MIEZUL NOPTII

Al. Florin Țene

PAGINI DE CONȘTIINȚĂ

Volumele IV

LSR - Filiala Iași N-E * UCP Iași * Consiliul "Octav Băncilă" Iași
Președinte, Dan Tudorescu - Președinte, Calistrat Robu - Corina Matei-Gherman

DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ
Doamnei / Domnului
DUMITRU V. MARIN
Pentru promovarea culturii și spiritualității românești la nivel național și internațional!

*** Localitatea: Iași *** Data: 25.02.2021 ***

WWW.
TVV.
RO